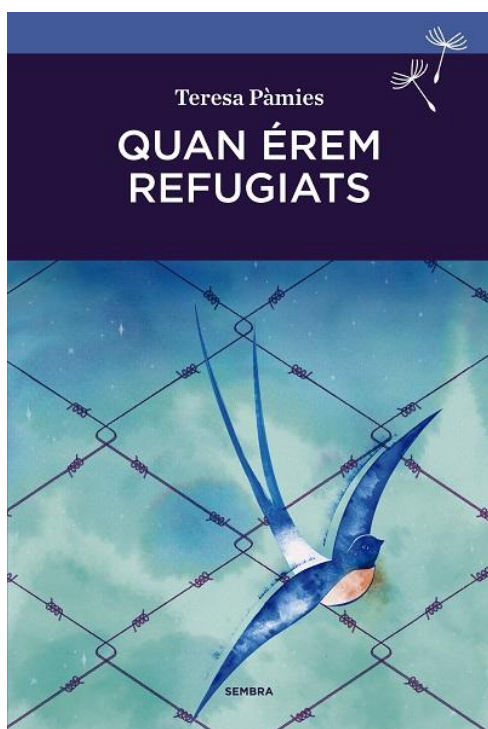


## *Quan érem refugiats,* de Teresa Pàmies

Dissabte 23 de setembre a les 10.30 h



A les acaballes de la Guerra Civil espanyola, mig milió de republicans van haver de creuar la frontera pels Pirineus. Les autoritats franceses, desbordades per l'allau de persones que demanaven ajuda humanitària, van confinar-los en improvisats camps de concentració com si fossin presoners, i no exiliats.

**Teresa Pàmies** ens explica, en aquesta obra, el viatge, llarg i dolorós, cap a la incertesa que va iniciar al camp de refugiats de Magnac-Laval.

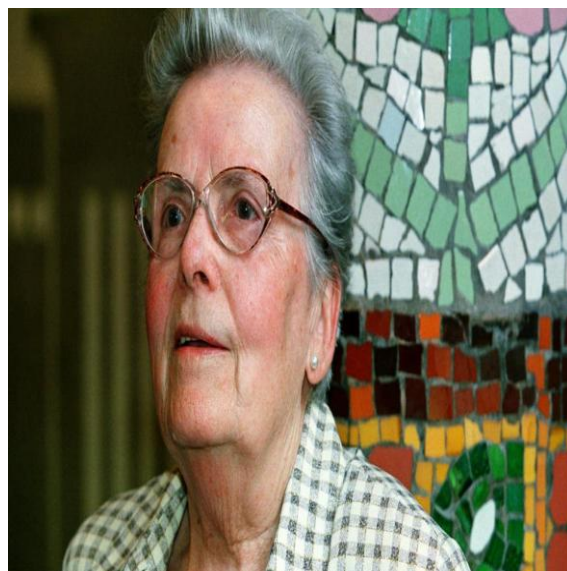
Records dolorosos i imprescindibles d'una de les grans autores de la literatura catalana del segle XX, una veu que representa tota una generació que va triar el compromís polític davant de l'adveniment del feixisme.

**Teresa Pàmies i Bertran** neix a Balaguer (La Noguera, Lleida) el 8 d'octubre de 1919 i té una formació autodidacta.

Als setze anys comença a militar al partit socialista, i als disset ja parla en un míting a la Monumental de Barcelona. Un any després és dirigent de les Joventuts Socialistes Unificades de Catalunya i funda, amb altres companyes, l'Aliança Nacional de la Dona Jove. Amb poc temps es converteix en un referent polític de rellevància a Catalunya.

Viu un llarg exili del 1939 fins al 1971, que la porta a la República Dominicana, Cuba, Mèxic (on estudia periodisme), Belgrad, Praga (on treballa de redactora a Ràdio Praga) i França. Aquest exili i no tornar a veure la mare ni els germans és el preu que paga pels seus ideals comunistes.

Des de l'exili col·labora en les revistes *Serra d'Or* i *Oriflamma*, i també amb la resistència francesa durant la II Guerra Mundial.



Es casa amb el secretari general del PSUC Gregorio López Raimundo, i el juliol de l'any 1971 torna a Catalunya i inicia la seva carrera literària. El seu primer llibre, *Testament a Praga* (1971), escrit en col·laboració amb el seu pare, és un gran èxit de crítica i de venda, i guanya el premi Josep Pla (1970) i el Crítica Serra d'Or de prosa narrativa (1972).

La seva obra té una tendència documental, i evoluciona al llarg dels anys amb títols com *L'aventura d'envellir* (2002), *Conviure amb la mort* (2003) i *Informe al difunt* (2008), un llibre homenatge al seu marit, mort l'any 2007. Mai va voler escriure per a les minories i per això les seves obres són accessibles, escrites en un estil directe i amb ritme, malgrat que no estan exemptes de qualitat literària.

**NARRATIVA:** *Testament a Praga* (1971), *Quan érem capitans* (1974), *Dona de pres* (1975), *Gent del meu exili* (1975), *Crònica de la vetlla* (1975), *Quan érem refugiats* (1975), *Records de guerra i d'exili* (1976), *La reraguarda republicana* (1977), *Aquell vellet gentil i pulcre* (1978), *Maig de les dones* (1980), *Memòria dels morts* (1981), *Opinió de dona* (1983), *Cartes al fill recluta* (1984), *Masclès no masclistes* (1987), *Coses de la vida a ritme de bolero* (1993), *Cròniques de comiat* (2000), *Memòries de guerra i d'exili* (2000), *Els anys de lluita* (2001), *Carta a la néta sobre el comunisme. Els anys de lluita* (2002), *L'aventura d'envellir* (2002), *3x1* [amb Pilar Rahola i Margarita Rivièrè] (2003), *Conviure amb la mort* (2003), *Informe al difunt* (2008).

**NOVEL·LA:** *Va ploure tot el dia* (1974), *Si vas a París, papà...* (1975), *Cròniques de naufragis* (1977), *Amor clandestí* (1977), *Massa tard per a Cèlia* (1984), *Segrest amb filipina* (1986), *La primavera de l'àvia* (1989), *La filla del Gudari* (1998).

**NARRATIVA BREU:** *Aventura mexicana del noi Pau Rispa* (1985), *La vida amb cançó* (1999), *Estem en guerra. Escrits 1936-1939* (2005).

**CRÍTICA LITERÀRIA O ASSAIG:** *La quotidianitat en la narrativa de Josep Vallverdú* (1987), *Ràdio Pirenaica, emissions en llengua catalana de Radio España Independiente (1941-1977)* (2007).

**PREMIS I RECONeixEMENTS:** L'any 2000 rep la Medalla d'Or de l'Ajuntament de Barcelona i un any més tard la seva labor com a escriptora és reconeguda amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. El 2003 és guardonada amb el Premi Trajectòria de la Setmana del Llibre en Català. Des del 2011 el Centre Cívic Urgell, a Barcelona, du el nom de Centre Cultural Teresa Pàmies.

Teresa Pàmies va morir a Granada el 13 de març de 2012 a l'edat de 92 anys.



**Montse Barderi** (Sabadell, 1969) és filòsofa, periodista i escriptora, a més de la comissària de l'Any Teresa Pàmies, que celebrem aquest 2019.

És especialista en estudis de gènere i autora de vuit llibres, entre els que destaquen *Camí d'anada i tornada* (escrit amb Emma Vilaresau) i *Dones úniques. Dones d'aquí que no podràs oblidar*. Recentment, ha guanyat el premi Prudenci Bertrana de novel·la amb *La memòria de l'aigua*.